

2017 / 7 / 18

عبدالاحد سرتیپ

تاریخی پت پتانی

(د کندهارنا لیکل سوی تاریخی کیسی)

(دریمه برخه)

د سقویانوسره جهاد قاضی ملا عبدالسلام په خاطراتو کی:

هغه برخه چې په کندهارکی د سقاویانو پر ضد پاخون کی په لنديو، متلو، کاکړي غارو، تاریخي کیسو او دیخوانیوسپین ږیرو له خولی لاسته راغلی وی ترلر حده راتولی کړی، خواوس راحو هغه برخی ته چې دکورک دیووه وتلی قومی مشر، دینی عالم، قاضی او ووتلی شاعر په کتابوکی ترلاسه کیدای سی مخه وکرو او ولنوجی دکورک په جکوڅوکوکی دغاري امان الله خان دداسی یوه مین شعرونه، خاطری اولیکنی ولی د تاریخ د پانو پاڼه شوی دی پداسی حال کی مابه کله ناکله ده ګه د مشرزوی اخندزاده شمس طالع اخکزی سره ډچمن په بنارکي خواله کاوه او یابه می په ځینو مشاعر وکی لیدی د مرحوم قاضی عبدالسلام بابا په هکله ورڅه مالومات ترلاسه کاوه او یاهم کورک دغره لمنود او غارو غاروکی د شاعرانو ایامشرانو څخه پوښته کوله.

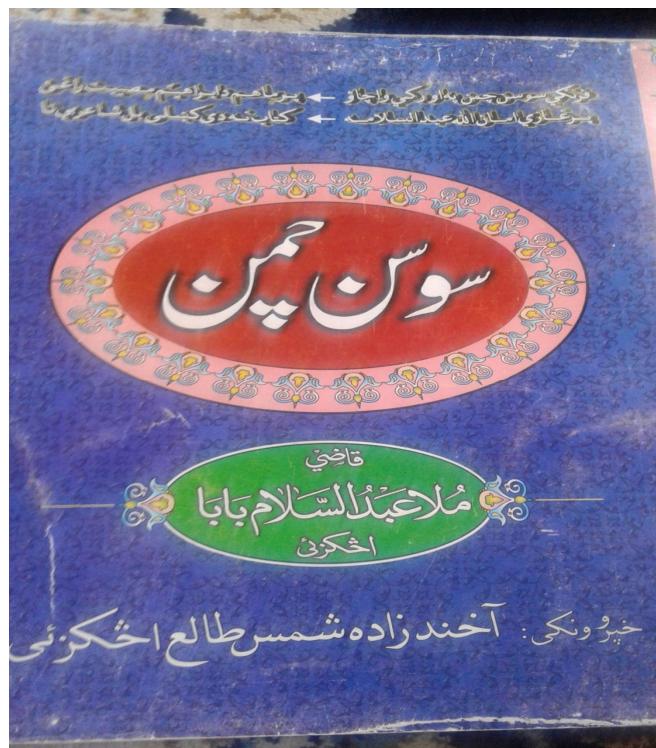
قاضی ملا عبدالسلام بابا نه یوازی د قلم دخاوندانو په زروکی ځای درلودی بلکه د دعام ولس حتی د داسی مشرانو او کورنیوکی چې هغوي یو وخت دانګریزانو اوايا او س دانګریزانو په میراث پاته پاکستانی دولت کی پېر ځواکمن خلک وه ورسره مینه درلوده او دده کورنی او س د شعراو شاعری سره بنه علاقه لری او شعر لیکی نو پدی لحظه مرحوم قاضی صاحب په حقیقت کی دکورک دلمنواخکزو معنوی پلاربلل کیږی، ځکه ده ګه پخی خبری او خاطری او شعرونه لکه د رحمان بابا په شان په ځینو مجلسوکی ویل کیدی او خلکو خاص عقیده ورته درلوده، زما په خیال د افغانستان د استقلال د جګري پروخت ترده فعال پر افغانستان، آزادی، پر غازی امان الله خان او ده ګه پرمیرانه مین ملا او لیکو وال به هله نه وی او سیدلی. نومړی د سقاویانو پر ضد پیر اشعار ویلی او ده ګوی شورش یې بغاوت ګنلی دی او پر ضد یې د جهاد فتو ورکریده، په یوه شعر کی ده څلوبېت حديثونه یادکریدی چې د سقاویانو پر ضد او دغاري امان الله خان په ګته یې استعمال کړیدی، زه نه پوهېږم چې ولی د تاریخ لیکونکو او لیکو الانو له قلمه لیری پاته سو ییدی؟ زما په خیال کیدای سی چې دانګریزانو ترماتی وروسته هم ده ګه لاس پو خودولتونو او شخصیتونو د داسی کره اسناد په پت ساتلکوکی فعاله ونده درلودلی وی. د روسان او روس پلوي دولت سره د جهاد شروع څخه رو ساتو ترو تلوپوری د مرحوم قاضی ملا عبدالسلام اخند کورنی د پاکستان ددولت له پامه غورخول سوی وه په داسی حال کی چې هم دکورک شاوخوا قوم کی یې په یوه لویه خانګه اړه لرله او هم ده ګه لومړنی شاعر او فرنگی کورنی وه او هم یې دانګریزانو سره دغري و هلي وی. خواره بندی سوی و کتابونه یې مصادره سو یوه.

دلته غواړم دده دکتاب (سوسن چمن) په اشعاروکی یوه ځغلنده ګتنه او یادونه وکړم چې هغه د خپلی دوری دناخوال او آزادی غوبنټونکو او دانګریزانو په هکله څه ویلی دی؟ یوه بېره مهمه او دیاد ولو وړه خبره داده چې دده د سوسن چمن په اشعاروکی چې په ۳۲۷ پانوکی لیکل سو ییدی په اکثریت حتی

په ۹۵ سلنہ اشعاروکی دغازی امان الله خان او یا دهجه دملگرو او دهجه دمیرانی یادونه سویده او هم
دساوی شورش غذنه سویده .

دفاضی ملا عبدالسلام بابا داشعری تولگه په ډیروپخوانیوکلیو الوامحلی الفاظواو ادبیاتوبنکلی
سویده ، په دی تولگه کی دده توله شعروونه دغازی امان الله خان په ملاتر سقاویانو په خاص دول
دشوربازار حضرت صاحب اوپه کندھار کی دسقاویانو په ضد دپاخون کونکو په هکله یادونی
سویدی. قاضی ملا عبدالسلام بابا احکمز داھکزو دعشیز و په خانګه پوری اره لری، دکورک دغره په
څوکه دنباخه پنامه کلی کی اوسيدي. نومري دانګریزانو او بیا دسقاویانو په هکله هغه څه ليکلی دی
چې دنورو شاعرانو په ليکنوکی به په دومره پراخه پیمانه نه وي اوبيا به مانه وي ليدلی ، ملاسلام بابا
دڅپل وخت ډېرلوی قاضی و ، سوسن چمن پرلومرنی مخپانه ليکلی دی :

فرنگی سوسن چمن په اورکی واچاو   پرما هم د ابراهیم مصبت راغی
پرغازی امان الله عبدالسلامه   کتاب نه دی کښلی بل شاعربی تا

هغه بل کتاب دطلب مذهب پنامه ليکلی دی چې اکثریت احکام دشريعت خصوصاً لمونځ، روژه،
زکات حج اوئني نور حکمونه یې په شعر ليکلی دی. دده په باره کي دغازی امان الله خان په ضد
دانګریزانو تووطئی او مخالفت ډېرپه بنکاره تکویاد کړیدی او ده دغازی امان الله خان پر ضد بغافت یو
غیږشروعی کاربالي دی، ډېر وخت ورسته چې ما ته دا کتاب لاس ته راغلی. کله چې می خلاص کړی
دخان سره می هوډوکړی چې پر هر شعر دی لومري ستړکۍ ولګیدی دهجه پانی شعروونه به ددی ليکنی

پرلومبری سرکی لیکی چی پانی می راواړوی . داشعرمخ ته راغلی :

سممی سوسن چمن و کیبن کتاب ما
خوری وینی دکابل دانقلاب ما
لادر اوسمه هغه ویرنه کی کریاب ما
زخمی زره خگیروی درلود فکر خراب ما
دغایزی لوی مجاهد واہی رباب ما
څلوبینت وه یاستو حديث دده په باب ما
په صحی برهان لیکلی دی جواب ما
په بند ولارم غوئی واختستی عذاب ما
څنګه راوی غرض لاندی در حجاب ما
شريکان کو پکمک اولی الالب ما
دمطبع سه و غوبنت دا قدر نصاب ما
په غلاچاپ سو خه دده پریښواو طناب ما
وړاندہ مخلوق ته بنود عاليجناب ما
قدم سم ایښود په صرف په اعراب ما
خان الله کی په خطوا په صواب ما
آزادی غوشته قران مخ پر محربا ما
عمر بایلو و نوبهار عهد شباب ما
پرښره عبث کرل دینی ادب ما

په بل شعرکی داسی وايی :

د حضرته سه ولار سو شورو شردا
دغزا ترساته ووت شاه ظفر دا
جاسوسان موکونه وینم سیم وزر دا
زه مرد سامری ګنیم سخوندر دا
په اړک ننوت په پلار په نیکه خر دا
پر تخت کې بیناستی پنځه میاشتی قدر دا
فرنگیانو درولی و ممبرته
ده ماره کوه رخربیلی و ببر دا
چی ور واچاوی و خلکوته آرز دا
قران ونمه و مخ ته برابر دا
وژنه مار څواب لری حج اکبر دا
غدار ودری د مخه پس رور دا
خه عبدالسلامه پر پریده بناخه غر دا

دیارلس سوه کړو اته څلوبینت حساب ما
پښتنه م کوراوبین و فرنگی ته
دروند کاهښت رباندی واوبنت لکه منځه
دساقاوکده موهم بر زخ له و کړه
بغایوت پر شریعت و ژرولم
اشارات دلیل ایات نصحت زیات و
چی حضرت حکم غلط مانی په خلکو
غوریدلی ګل ترسا فرنگی وینو
بیا می بل طلب مذهب کتاب راویوست
په ګن خوب کی بل سو خراوغ لکه دژرندي
څلور سوه دولس مخه هزار جزه
انګریزی حکومت بی منع اشاعت کی
پر عادت زاره همغسی و ئیدمه
لار په نور علم وهلای سم در کوره
د منطق و د حکمت خوند می لاوکوت
عاقتبت غدار کفار د هنده بارسو
د رایتا واوبنتمه یا پروردگاره
ماښام لاندی کی عبدالسلام ناکامه

په بل شعرکی داسی وايی :

سقاو خونی امت ګډکی په سقرا
مدبر اعظم اسلام کی خود مختاره
دلندنه سه شپیلکی راحی دننه
انسانی تصویر بیه نوره عکس ووت
پښتنه په سرداری د ده شرمیره
ملایانو هم پرده خطبه ويله
عفریت چیری تو ان در لوسیمان ته
رشوتونه تله له هنده و کابل ته
دیارلس غوتی وی اته څلوبینت سر بیره
فافتلو اهم پر بیرغ کې بنای دروازه
منافق دی سپی شامه خروبری و خوری
که روپی یووه صوفی وینی را وزی
په نفاق ډک سو اسواق اوافق توله

يادونه : په دی اشعاروکی چې په قلم ليکلی سويدي ويلى بى څه ګران دی اوئنى لغتونه لکه منئه
يا موک اوداسی نور :

الف : منئه : هغه تپي ته ويلى کېږي چې تر غره کوچنۍ او تر وري غونډي لوېه وي ، منئه
لوې دبرې ته هم وايي او په ټینو سيمو کي لرگي ته هم وايي .

ب : موک : رشوت ته وايي . او جمع يې موکونه چې رشوتونو ته وايي .

نور بیا